

1 Листопада

1975 р.

Ціна 2 коп.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комсомол

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

ПЛЕНУМ ЦК ВЛКСМ

28 жовтня в Москві відбувся пленум ЦК ВЛКСМ. Обговорено завдання комітетів комсомолу по дальшому поліпшенню добору, розстановки і виховання комсомольських кадрів.

З доповіддю виступив перший секретар ЦК ВЛКСМ Є. М. Тяжельников.

Доповідач і ті, хто виступав у дебатах, відзначали, що в роботі з кадрами комітети комсомолу керуються ленінськими принципами, вимогами партії, положеннями і висновками, що їх містять праці Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва. Комітети комсомолу постійно вдосконалюють цю роботу, добиваються підвищення політичної і ділової підготовки комсомольських працівників, виховують їх у дусі партійної відповідальності, високої дисципліни, творчого ставлення до справи.

Прийнято відповідну постанову.

(ТАРС).

ТРАДИЦІЇ ЖИВУТЬ...

З АВЖДИ я радий зустрічати друга юності Олександра Павловича Орлика. Побачив його в залі кінотеатру, де збиралася делегати на свою XXXIV районну комсомольську конференцію. На грудях ветерана виблискували два ордени Леніна, золота зірка «Серп і Молот» та інші бойові і трудові нагороди. Мимоволі подумалося: як не вистачає йому відзнаки, що він — комсомолец 30-х років. Адже в свої 17 літ Олександр в 1932 році став трактористом, очолював сільську комсомольську організацію.

— Чуєш, як співають? — по-веселишав він. — Що то молоді! Бачиш в тому турті хлопців з орденами? То механізатори.

Я розумію гордість і радість Олександра Павловича: молодий гідно несе естафету старшого покоління.

Коли доповідач, перший секретар райкому ЛКСМУ України Микола Собченко, промови називали призваницю молодих ударників п'ятирічки і їх наставників, Орлик схвально кивав головою: дуже добре. Нині у комсомольців найперша турбота — гідно зустріти XXV з'їзд КПРС. І більшість в них працює так, як Надія Говорун — групкомсорг молочнотоварної ферми колгоспу імені Ульянова. П'ять років підряд виходила вона на чотиритисячний рубль надбавки на кожну корову. І за 8 місяців нинішнього року добилася відмінного показни-

ка — 3665 кілограмів. Гарантія на чотири тисячі є. На трибуни піднялася делегати із значком депутата Верховної Ради Української РСР. Це Ніна П'яничук — доярка колгоспу «Росія». Звучить її дзвінкий голос: — Нас, комсомольців, у відділку двадцять. Працюємо в тракторній бригаді, в ланках, на фермі.

Ніна зауважує, що не всі колгоспні комсомольські організації працюють над тим, щоб більше дівчат-комсомолок було на фермах. Тваринництво — ударний фронт для молоді.

Про славні трудові здобутки комсомольців Побузького нікелевого заводу говорив у своєму виступі секретар комітету комсомолу Павло Левченко.

Менше трьох років діє нікелевий завод — новобудова дев'ятої п'ятирічки. Звісно, прибули досвідчені металурги. Але їх було небагато. Біля них працювали і вчилися колишні молоді будівельники, різноробочі. А зараз вчорашні учні вже стали наставниками. Комсомольці нікелевого беруть участь в 25 ударних декадах на честь XXV з'їзду КПРС. Багато спільно виконали особисті п'ятирічні завдання, а бригада слюсарів-котельників, очолювана Миколою Лозінським, бурильники Петро Бара-

нов, Дмитро Рудий, апаратник киснево-компресорної станції Дмитро Миколайчук вже давно працюють за календарем десятої п'ятирічки. Комсомольці нікелевого борються за право підписати Репорт Ленінського комсомолу XXV з'їзду КПРС.

У виступах делегатів чимало говорили про недовідки, указали на незадовільну організацію вільного часу молоді, розповсюдження передового досвіду, побуту учнів професійно-технічного училища, роботи культосвітніх закладів.

Виступив Олександр Павлович Орлик. Він закликав молоді освоювати потужну техніку.

У роботі XXXIV комсомольської конференції Голованівського району взяли участь і виступили перший секретар райкому Компартії України В. П. Усачов, член бюро обкому ЛКСМУ М. Л. Соколянський.

Відбувся організаційний пленум райкому комсомолу. Першим секретарем Голованівського райкому ЛКСМУ України обраний Собченко Микола Георгійович, другим — Мельник Анатолій Пилипович, секретарем-завідуючою відділом учнівської молоді — Варяниці Людмила Іванівна.

А. КАСУРКІН.

ВІДБУЛИСЯ...

XXXVII комсомольська конференція Олександрійського, XXXIX комсомольська конференція Бобринецького, XXVI комсомольська конференція Компаніївського, XXXIII комсомольська конференція Маловисківського районів.

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ПЛЕНУМИ ОБРАЛИ...

Відбулися перші організаційні пленуми знову обраних райкомів комсомолу.

Першим секретарем Олександрійського РК ЛКСМУ обрано Швиданенка Миколу Миколайовича, другим — Терещенка Бориса Степановича, секретарем-завідуючою відділом учнівської молоді — Котляренко Надію Григорівну.

Першим секретарем Бобринецького РК ЛКСМУ обрано Замшу Дмитра Антоновича, другим — Степанова Станіслава Миколайовича, секретарем-завідуючою відділом учнівської молоді — Лобань Олександру Семенівну.

Першим секретарем Компаніївського РК ЛКСМУ обрано Суху Валентину Іванівну, другим — Галюнта Станіслава Івановича, секретарем-завідуючою відділом учнівської молоді — Ясиненко Юлію Іванівну.

Першим секретарем Маловисківського РК ЛКСМУ обрано Титаренка Михайла Івановича, другим — Умрихіна Костянтина Дмитровича, секретарем-завідуючою відділом учнівської молоді — Ніколенко Ольгу Григорівну.

Звіти і вибори

● Комсомольці Побузького нікелевого беруть участь в 25 ударних декадах на честь XXV з'їзду КПРС.

● Необхідно вже тепер думати про тих, хто застрастане за верстат чи сяде за кермо трактора.

КОЛИ ПРИЙДУТЬ ШЕФІ?

Імені В. І. Леніна, Знам'янської СШ № 3. А от в деяких восьмирічних школах про експедицію «В країну знань» забули. Це стосується навіть таких великих шкіл, як восьмирічна № 4 міста та Диківська № 2. Робота загонів «До вершин науки і техніки» зводиться тут лише до занять предметних гуртків. А зараз, враховуючи, що інтерес школярів до науки і техніки зростає з кожним днем, цього вже мало. Частину комсомольських організацій разом з підколективами мало уваги приділяють розвитку гуртків технічної творчості. Погано налагоджена робота цих гуртків у середній школі № 2, Іванківській, Мошоринській, Володимирівській № 2, Плосківській, Коханівській та ряді інших.

Сьогоднішні школярі — не завтрашня трудова молодість країни. Тому питання професійної орієнтації юнаків і дівчат повинні знайти своє відображення в діяльності кожної комсомольської організації. Прикро відмічати, що саме тут багато в чому недопрацювали комітети. Так, за останні два роки з 758 випускників сільських шкіл району залишилось працювати в колгоспах лише 107. В цьому році в господарства прийшло лише 12 процентів випускників. З таких шкіл як Дмитрівська № 1, Володимирівська № 1 залишилось в селі тільки по одному випускнику, а Дмитрівська СШ № 3 не поповнила сім'ю колгоспників жодним кошиком учнем. Все менше молоді з числа випускників приходить в тваринництво. І це в той час, коли саме на фермах найбільше не вистачає молодих завзятих рук.

Важлива роль у справі підготовки школярів до роботи в сільському господарстві

відводиться учнівським виробничим бригадам. Бригади Богданівської СШ № 1 імені В. І. Леніна, Треповської, Іванківської десятирічок зуміли утвердити себе як школи трудового виховання підлітків. Тут граючись велика дослідницька робота старшокласників. Це сприяє розвитку їх інтересу до хліборобської праці. 18-річний досвід Богданівської виробничої став надбанням не тільки нашої області, а й усієї республіки. За останні три роки 35 процентів колишніх її членів обрали сільськогосподарської професії.

А ось комсомольські організації колгоспів «Шлях Ілліча», «Заповіт Леніна», імені Дзержинського та інші майже нічого не роблять в питанні шефства над сільською школою.

Як бачимо, хоч і є у знам'янської комсомолі чимало досягнень, та буде їй до чого ще докласти рук. Віряться, що знайдеться час у комсомольців подбати про свою підрастаючу зміну. Свідченням тому була вся принципова розмова на конференції, виступи делегатів.

У роботі конференції взяли участь та виступили перший секретар міськомкому Компартії України В. О. Іл'єв та секретар обкому комсомолу Л. М. Неруш.

На організаційному пленумі міськомкому комсомолу першим секретарем Знам'янського МК ЛКСМУ України обрано Ківерник Катерину Іванівну, другим секретарем — Ланевського Леоніда Григоровича, секретарем-завідуючою відділом учнівської молоді — Цурську Тетяну Дмитрівну.

Н. ПАСТУШЕНКО,
спецкор «Молодого комунара»,
м. Знам'янка.

Ще й досі пам'ятний хлопцям цьогорічний випускний вечір. Десятикласники Тишківської середньої школи № 1 Миколу Набоку, Володимира Дороша, Івана Лебедика посвятили в хлібороби. Іх поздоровила голова колгоспу імені Калініна Добровеличківського району Герой Соціалістичної Праці Євгенія Олександрівна Головань. Зараз за молодими механізаторами закріплені дослідні настановки. Кожним трудовим днем хлопці намагаються виправдати довіру, працювати по-ударному.

На фото: дослідничий механізатор Микола ПІКА (справа) розмовляє з Миколою НАБОКОЮ, Володимиром ДОРОШЕМ, Іваном ЛЕБЕДИКОМ.

Фото В. КОВНЯКА.

Рейд «МК» і обласного штабу «КП»

ДЕ ПРОВЕСТИ ВИХІДНИЙ?

Юрко підвів голову, глянув на небо, яке клубочилось мрякою, і зітхнув:

— Пропавай вихідний...

— Чому пропавай?

— Ет, — з досадою знизав хлопець плечима. — Ніби не знаєте...

Звичайно, дощ недільного дня — річ не з приємних. Але впадати в розпач? І щоб довести хлопчини: день, якого він чекав у школі шість днів, можна справді провести по-святковому, по-недільному, ми вирішили побувати там, де відпочивали школярі.

У ШКОЛІ

На подвір'ї хлопці ганяли м'яча. І якби оті двоє, що поважно димили цигарками, були старшими від гравців, можна було б подумати, що це під наглядом керівників проходить заняття спортивною секцією.

— Чому школа замкнена? — перепитують хлопці, — так сьогодні ж неділя. А ми тут граємо. Від дощу он там сховатися можна, — вказують рукою на виступ будівлі.

На питання, що робить решта школярів, хлопці зніжують плечима: мовляв, звідки нам знати.

Відразу внесемо ясність: не всі школярі середньої школи № 11 (а саме там проходила дія) лишилися без уваги — учні 9—10 класів цього дня разом з учителем фізкультури проводили військово-спортивну гру «Орлятко». Всі старшокласники, незважаючи на негоду, цікаво провели час на березі Інгулу. А оті юні футболісти були, певно, з восьмого класу. Ну що ж, — чуюмо майбутні виправдання — всіх «не охопило». Але все ж, чому клуб вихідного дня працює не для всіх, а лише для окремих «запланованих» класів?

Зрозуміти «обделених» увагою найкраще могли б і учні шістнадцятої школи. Для п'ятикласників тут запланували екскурсію місцями бойової слави, і, звичайно, вона відбулася. А решта була залишена на свій розсуд. У подібній ситуації опинилися і учні середньої школи № 17: частина з них брала участь у військово-спортивній грі «Орлятко», школа ж — пустувала.

А от коли б учні вісімнадцятої чи двадцять шостої шкіл теж захотіли до експерсії місцями бойової слави, і, звичайно, вона відбулася. А решта була залишена на свій розсуд. У подібній ситуації опинилися і учні середньої школи № 17: частина з них брала участь у військово-спортивній грі «Орлятко», школа ж — пустувала.

Лиш учні СШ № 32 не скаржилися на недільну нудьгу. Як і щонеділі працював клуб вихідного дня. Цього разу господарями школи стали юні спортсмени. Зранку — заняття секцій, а після обіду почалися «веселі старти».

Задоволені вихідним і учні десятої восьмип'ятнадцятої школи зібратися на недільник. І хоча погода стояла похмура, працювали на шкільному подвір'ї весело, з воїнським. Такий же настрій мали і школярі СШ № 14, які трудилися на території масложиркомбінату, допомагали шефам.

У КЛУБІ, БІБЛІОТЕЦІ

Звичайно, фізична праця — хороший відпочинок після розумової. Але як бути тим, хто хоче са неділю дізнатися щось нового?

Тоді — до бібліотеки. Можливо там — не тільки книги чи журнали, але й зустріч з цікавою людиною, вікториєю.

Однак уже в першій установі цього роду (нею виявилася бібліотека імені Гагаріна) наші надії почали розвіюватися. З усього сказаного тамтешніми працівниками, ми з'ясували, що «коли б зайшли вчора, то ще натрапили б на огляд нових книг», а от «сьогодні — на жалю». Прийти іншим разом порадила і завідувача бібліотекою імені Т. Г. Шевченка В. В. Дигало: за планом цього дня нічого не передбачалося.

Трохи краще подбали про юних читачів у міській дитячій бібліотеці імені Зої Космодем'янської. І працівник Н. Т. Оспенко підготував урок «Як користуватися бібліотечними показниками».

Юні читачі бібліотеки імені Гайдара могли користуватися тільки звичайними послугами працівників читального залу та абонементу. Бо, як виявилось, в неділю тут школи не проводять зустрічі, конференції, диспути. Причину пояснили так: учні ходять сюди у вихідний тільки для того, щоб підготувати якийсь реферат чи написати твір. І відкривати їх від роботи немає рації.

...А в цей час у районній бібліотеці Н. В. Марченко проводила з десятикласниками двадцять третьої школи цікавий огляд літератури «Від з'їзду — до з'їзду» і зовсім не

заважала пона Світлані Демченко, Сашкові Ключову та їх друзям.

Ну, якщо у бібліотеках — нічого недільного, то, можливо, в клубах чи будинках культури приготували щось на вихідний школярів?

У Паладі культури імені Жостія зранку працювали секції та гуртки: юних художників, фотоаматорів, драматичний, танцювальний, хорівий, відбулися репетиції піонерського агіттеатру. В будинку культури імені Калініна — така ж картина. Тільки учнів тут більше — проходить читальна конференція «Справжній герой у пам'яті людській» і розширене засідання клубу любителів мистецтва. А от двіри будинку культури імені Комарнішова відчинені не для учнів: на першому поверсі — весільні обряди, на другому — репетиція фольклорного колективу «Весна». «Пойдуть аматори до Голландії, тоді щось придумаємо і для наймолодших кіровоградців».

Біля клубу працівників торгівлі бігає дівчата. Ось де, нарешті, справжній недільний настрій! Однак радість передчасна — двері клубу на замку.

— А він у неділю вихідний, — вказують хлопчики й дівчатка на клуб.

— Коли ж його відчиняють?

— Увечері, як нам їти спати...

На замку і клуб будівельників. Теж «вихідний». Чули ми, що є тут гуртки: в'язальний, крою та пошиття, але там — переважно дорослі. Чому ж немає дітей? Та приміщення настільки ветхе, що ризиковано проводити навіть репетиції

№ 17 проводить вечір, присвячений професії хлібороба. А над дверима яскраві оголошення: «Клуб «Чайка» запрошує вас, юні друзі, в гуртки...».

ДЕ Ж ІЩЕ?

Хоча погода і не з приємних, але може щось цікаве чекає на нас у парках?

З якого почати? Вагання не було: звичайно, з дитячого, імені Павлика Морозова. І незабаром переконалися: що парк дитячий, свідчить тільки назва — жодної дитини в парку не видно. Та й що робити тут хлопцям і дівчаткам? Навколо — жодної гойдалки, жодної каруселі чи, бодай, якоїсь іншої споруди з традиційних майданчиків, розваг. Ваня Луньов, семикласник двадцять шостої восьмип'ятнадцятої школи, якого ми випадково зустріли на вулиці, пояснює, що раніше стояв тут більярдний стіл, але пітім його зламали хулігани.

— Правда, приходили якісь двоє чоловіків, обіцяли зробити ігровий майданчик. Але як пішли, то після того їх тільки й бачили...

«Не сезон». Ці два слова зупинили всі розваги для школярів у парку Перемоги та дендропарку. Втім не тільки це. Як

переважно самі ж школярі — члени клубу «Юні умільці». До речі, про клуби. Іх при кінотеатрі, крім названого, — ще сім: «Глобус» — кіномандрівників, клуби «Підліток», «Червона шапочка», «Юний лейнєнець», «Зіркочка», «Світлофор», «Радянський патріот» — вибирай на смак. І треба сказати, клуби вже встигли взнати і полюбити тисячі школярів міста.

А що, коли поїхати на екскурсію? Це можливо? Цілком. Цього дня послугами Кіровоградського бюро подорожей та екскурсій скористалися учні восьмип'ятнадцятої школи № 2 — вони вирушили на хутір Надія, п'ятнадцятої та шістнадцятої шкіл — діти побували в селі Підлісному Олександрівського району, учні школи-інтернату № 2 відвідали Черкаси. А решта? Чи може бюро не змогло б обслужити більше школярів? Ні. Просто, елементарний брак ініціативи з боку навчальних закладів.

Загадкою і зманиво виблискують вікна технікумів та інститутів. Десь там — лабораторії, аудиторії (хто ж не знає які не захоплюють слова в п'ятнадцятій), десь там проходить чудесна пора людського життя — студентські дні, про які скільки говорено. Хочби одним оком глянути...

А це неможливо? Виявляється, таки важко. В суботу ми прозвонили у більшість вузів, технікумів нашого міста і ніде не обіцяли щось приготувати школярям. У кооперативному імені Сая і технікумі механізації сільськогосподарства відповіли: місцеві школярі — «не їх профіль», професійні технікуми займаються тільки на селі. Будівельний технікум «ще не оготовив після сільгоспобіт», в медичному училищі неділя — вихідний і для масових заходів з школярями. Особну позицію займає технікум машинобудування (її сформувала зав. сектором обліку комітету комсомолу Раїса Гончаренко).

— Які з нас педагоги? У нашому технікумі такі ж віком хлопці, як і в школі. Що вони зможуть запропонувати?

Оригінально. Тільки як оцінює Раїса дії хоча б членів студентських будівельних загонів свого ж технікуму? Адже машинобудівники не будівельники, а будують, не педагоги — а беруть у своїй загоні «важких» підлітків для перевиховання...

А інститути? В педагогічному, здається, починає «набирати обертів» загін макарєнківців. Цього дня кілька його членів були разом зі своїми підопіканими з дитячих кімнат міліції. Ще кілька студентів вийшли на патрулювання. За даними комітету комсомолу вузу цього дня відвідали студенти і підшефні ЖЕКів та школи, однак, рейдова бригада не зустріла жодного з них. Розминувалися?

Зате шефську роботу інституту сільгоспмашинобудування читаті вже можуть оцінити. Нецікаво пройшла неділя в дев'ятій школі і ЖЕКу № 7. Ото і є «підшефні» об'єкти студентів. «На будні проводиться чимало, а ось у неділю...» — розповідає руками секретар комітету комсомолу інституту Микола Власенко.

Чому ж? Був і в неділю вечір. В інституті. Дія бійців студентських будівельних загонів. Тільки школярям туди дорога закрита — чи то не продумали організатори, чи то щось інше. Поки що виходить: єдина можливість подружитися з студентами — стати правопорушником (21). Отоді тебе охоче візьмуть з собою в студентський будівельний загін на перевиховання, а може й запросять на ось такий вечір.

І шукають підлітків розваг в інших місцях.

Навідалися ми перед одним з вечірніх кіносеансів до кінотеатру «Орбіта». На афіші ввіска «Дітям до шістнадцяти дивитися заборонено». Але враження таке, що написане розуміють наизусть — ціла ватага тринадцяти-, чотирнадцяти-, п'ятнадцятирічних власників квитків чекають, коли вже заходять в зал.

— І це постійно так, — скаржиться контролер кінотеатру Л. М. Запорожан. — А що з ними робити? Дружинники тут бувають рідко, вентілі — й поготів.

Ми поверталися в центр міста, а назустріч, до кінотеатру, простували нові й нові юрби хлопців та дівчат шкільного віку. «Дітям до шістнадцяти...».

ЩО Ж СКАЗАТИ ЮРКОВІ?

Того дня ми не зустріли більше Юрка ніде. Ні на танцях, ні в кінотеатрах, ні в музеях. Де він був? Пролетав з книжкою на дивані? Чи просидів біля телевізора?

Але, як докір, стояла перед очима маленька фігурка юного песиміста. Руки — в кишенях, погляд — у дзеркалі асфальту, черевик похильно і знехота кладуть сліди між червоним, золотим, зеленим падолистом... Все віддаляється. «Пропавай вихідний...» Чому? Не вмів організувати свій час? Не знав, де його провести? Чи тому, що передчасно зрозумів одну прикру істину: деякі дорослі, що мають організовувати Юрковий відпочинок, теж хочуть мати вихідний у неділю?

В КІНО ЧИ НА ТАНЦІ?

Сходити в кіно — ідея не з геніальних. Але ті, хто прийшов на вранішній сеанс в кінотеатр «Мир», не шкодував. Бо ж за традицією, тут не тільки показують фільми юним глядачам, але й проводять ігри, вікторини, розваги. І проводять їх

Рейдова бригада: В. ОРЕД — заступник начальника обласного штабу «Комсомольського прожектора», Н. ВАРАКУТА, В. СІДНІН, В. ПОТЕХА — члени корпусу «Молодого комунара» при Кіровоградському педінституті, Н. ПАСТУШЕНКО, М. БІДЕНКО, М. ШЕВЧУК, О. РАКІН — спецкори газети «Молодий комунар».

ВІД РЕДАКЦІЇ: Сподівасьмося, шановні читачі, ви поділитеся своїми думками з цього приводу на сторінках нашої газети. І ми ще повернемося до цієї розмови. Чекаємо листів не тільки від кіровоградців, а від усіх школярів, учителів, відповідальних пра-

цівників, чий можливості і права торкаються проблеми відпочинку школярів. Чи задоволені ти своїм вихідним днем, наш юний друже! Що потрібно для того, щоб перетворився він на маленьке свято! А можливо такі дні вже були! Чекаємо листів.

„ПРОПАЛА НЕДІЛЯ...“

танцювального гуртка. Ну, а відремонтувати приміщення — «проблема», адже це клуб будівельників, а як свідчить давня народна приказка, — шведь у порваних чоботях ходять.

При гарнізонному клубі офіцерів працює жіноча рада. У її обов'язки також входить робота з дітьми. Але побачити керівника ради ми не змогли — у неї два вихідних: в суботу і неділю.

НА СТАДІОНАХ

Ну, а як провести вихідний тому, хто любить спорт? Що, наприклад, відбувається недільного дня на стадіоні «Піонер»? Поїхали, побачили. Футбольне поле, бігові доріжки, легкоатлетичні сектори — безлюдні. Поруч — тенісні корти. І тут — ані душі.

Цікавимось, як організована спортивно-масова робота за місцем проживання — ідемо на Черемушки. На майданчику ЖЕКу № 3 — теж жодного школяра. Немає нікого і на стадіоні спортклубу «Зірка».

Звичайно, вгадується виправдання: задошило. Але ж спортивні поєдинки на цей день навіть не планувалися. І тільки в ДЮСШ спорткомітету було гамірно. Перед змаганнями тренувалися юні легкоатлети, гімнасти. Звичайно, не кожен учень мав вийти на старту у вихідний. Багато було охочих просто повболівати, подивитися цікаві спортивні поєдинки. Але жодна афіша в обласному центрі не сповіщала про спортивні змагання цього дня на стадіоні чи в спортивних залах.

У ПІОНЕРСЬКІЙ КІМНАТІ

Такі кімнати в нашому місті мають майже всі ЖЕКів. Тут учні можуть і погратися, і провести репетицію чи спортивні змагання. Чи ж не знахідка це для школяра ось у таку дощову неділю?

Однак обидвоє пори ми так і не змогли потрапити в піонерські кімнати ЖЕКів № 1, 2, 3, 4, 6. Закриті. Два крупних підприємства міста: завод «Червона зірка» і «Кіровоградважбуд» мають свої домоуправління. Та керівники названих підприємств менше всього згадують про те, де проводять вільний час діти їх робітників. Житлово-будівничий відділ комбінату «Кіровоградважбуд» взагалі не має піонерської кімнати, а в домоуправлінні заводу «Червона зірка» вона згоріла.

Цього недільного дня застали ми на робочому місці виховательку ЖЕКу № 7 Ольгу Олександрівну Аносову. Однак настрої у неї був невеселі — діти не приходять. Одна з причин — маленьке незатишне приміщення, мало приладів і знарядь для роботи секцій.

І тільки в піонерській кімнаті ЖЕКу № 5 ми, нарешті, переконалися, що тут можна провести час, справді по-недільному. З розчинених дверей доливав стукіт тенісних м'ячків — в розпалі змагання на першості ЖЕКу з настільного тенісу, які проводить інструктор фізкультури В. Г. Черняховський. Вихователь-педагог М. П. Цупко вже провела дві бесіди з «важкими» підлітками та їх батьками. Увечері «Клуб вихідного дня», разом з учнями середньої школи

3 ЧАСІВ Остапа Вишні про мисливців прийнято говорити і писати переважно в гумористичному плані. І в житті ставлення до них таке ж. Ідеш, скажімо, в тролейбусі, відмахаючи за день стерною, озиминою два-три десятки кілометрів, сидиш сумирний, втомлений, поворухнутись боїшся, лише слухаєш, як ноги гудять, мов гуслі стоголоسی. І не було ще й разу так, щоб не знайшовся серед пасажирів такий розв'язний веселун, який не поцікавився б:

— Ну, як там зайці — бігають?

І добре, якби лише спитав. А то ж ні: в очах пухлякі бісики, а губи самі складаються у туюк глузливий усмішку.

— Бігають, — відпові-даєш, завчасу настроюю-

ців було два і дві десятиці. Полювання дозволили. Як егері умудряються вираховувати з точністю до десятків наявність прудкого поголів'я — професійна таємниця, довідатись про яку, очевидно, може не кожен. Але побачити на власні очі ці дві і дві десятиці, які бігають, — може будь-який мисливець. Особливо я, наприклад, за дві неділі грудня обійшов кілька тисяч гектарів. Дві цілі бачити не довелося. А дві десятиці, ті правда, пробігали. Далекувало. Мисливці жартують: незабаром зайця можна буде побачити хіба що в музеї. Гіркий жарт. А якщо розібратися — хто винен?

Ось тут ми й підходимо до питання про те, яка ж природа сучасного мисливця. Зазирніть у будь-яку бригаду в ту мить, коли вона розкохлює в полі свою зброю. Це раніше ходили з дешевенькими дробовиками. А зараз мало не в кожного дорога першокласна рушниця. А в набій, запитай-

зється мисливством, втрачений давно і, схоже, ґрунтовно. Зрештою, серед сільських мисливців ще трапляються любителі просто побродити, посидіти під скірною, поговорити за чарччиною... Мисливський же мисливець у споєму загаль не такий: він діловитий, жадібний, метушливий, рахує кожну хвилину. Він готовий і без обіду мотатись до сутінок, а якщо і «отабориться» де компанія таких марафонців, то на хвилю: ужу константні поспіхи, впадіння на коліна, якщо піде сісти, на ходу жується, — давай, не затримуйся, швидше! Тут не до старомодних побасенок і споглядання природою! Їм байдуже, як пахне волога соломка, як вітер поспіває у дулах, як незвично дзвенить тиша. Для обивателя з рушницею головне — здобич. Як же — бігав по полю дармово м'ясо! А якою ціною — не має значення.

Такий мисливець — людина, як правило, нудна, позбавлена у своїх сто-сунках з природою дару поетичного сприйняття, без чого перетворюється у звичайного споживача. Варто ж, необхідно зрозуміти, що таке ставлення до фауни — злочинне. Природа далеко не бездонна криниця, з якої можна черпати, не знаючи міри.

Автор зовсім не ратує за те, щоб людина з рушницею тинялась полями і лише захоплювалась пейзажами, вдихаючи запах полину і соломки. Але ж не випадково останнім часом питання екології ставляться на порядок денний всією світовою громадськістю. Ніякі сим-позіуми і добрі наміри, думається, не допоможуть, якщо кожен мисливець буде позбавлений якості, що називається внутрішньою самодисципліною, яка діє саме в той критичний момент, коли озброєний дробовиком «вояка» залишається сам на сам з природою. Справжній мисливець не стрілятиме у куріпку, не підкрадатиметься до стада кіз, не маючи ліцензії, не розстрілюватиме з нудьги осліплені від сонця сови на скирті сіна... Справжній мисливець починається, на наш погляд, не з того моменту, коли людина абила першого зайця, а тоді, коли вона пожаліла його, сплячого в лежбищі на відстані вірного пострілу. Досить одного разу побачити, як він, засів, оточений ватагою добувників, повзе тихенько, вузенько зникаючи поміж грудомач чорнозе-му, склавши вуха на спи-ні, — варто це побачити, щоб зрозуміти багато.

А ВТОР ділиться з читачами результатами багаторічних спостережень. Тут не було мови про факти браконьєрства (хоча будь-яке порушення правил мисливства кваліфікується теж за цією статтею), не говорилося про стрільбу з-під фар, що доволі часто практикується людьми без совісті... В полі зараз можна зустріти лисиць, табуни кіз, кабанів, тільки не зайця. А взагалі, якщо хочете побачити зайця, — приходьте в обласну раду Українського Товариства мисливців і рибалок. Там, в шафі під склом, сидять на полиці два екземпляри довговухих, сидять з давніх давен. А в полі бігають лише дві десятиці. Поки ще бігають... А якщо зустрінете в міському транспорті стомлену людину у кутку, з порожнім рюкзаком і зачохленою рушницею — стримайте веселу посмішку для більш підходящого моменту. У теперішні часи полювання — це, знаєте, зовсім не смішно.

Ф. НЕПОМЕНКО, член обласного літературного об'єднання.

Дві десятиці з айця

Замість передмови до сезону полювання

чись на якийсь блазніваний тон — це роками вироблена захисна реакція.

— А чого ж торба порожня? Не вбив?

Треба б встати, пересісти на інше місце, подалі від уїдливого веселуна. Але втома бере своє. І говорити — ой, як не хочеться. Не будеш же кожному пояснювати свою невдачу на полюванні.

— Не вбив.

— А чого не вбив? Промазав, мабуть? — продовжує знуватися цікавий співбесідник. — Може ти...

Мого хорошого знайомого, запоззатого мисливця, який їхав коесь в автобусі, ось таким же чином допекли до живо-го дві словоохочі щебетухи: «Дядечку, а чого ж ви не вбили? Стріляти не вмієте? Чи, може, дріб чи як там його, підмок...?»

Перви в мого знайомого почали здавати. Нарешті не витримав:

— А знаєте, мої любі, в чому причина?

— В чому ж, скажіть? — кинулись сміхотухи, радіючи, що їм нарешті вдалось розворушити мовчазного дядечка.

— Справа в тому, любенькі, що гавкати не було кому. Якби хто погнав, — і він виразно зиркнув на подружок, — неодмінно убив би.

Дівчата принишкли і більше не подавали жодного звуку.

СМІЮТЬСЯ над мисливцем всі, кому, як кажуть, не ліньки: в тролейбусі, вдома, на вулиці, на службі... Не смішно тільки самим мисливцям. Який вже тут сміх, коли кількість того ж зайця з кожним роком падає з катастрофічною швидкістю. В минулому сезоні була претензія вразгелі заборонити полювання на зайця. За існуючими нормативами відстріл вище-згаданої живності дозволяється лише в тому випадку, коли на кожні 100 гектарів угідь припадає не менше двох зайців. Егері повідомили, що перод початком сезону зай-

те, який дріб кладе? Та, щоб побільше «нулі» — тобто, щоб стріляти на дальшу відстань. А йдуть як? Цепом? Ні, лише «мішко-ком». А в бригаді скільки? Не більше п'яти чоловік, як сказано в правилі? Еге, знайшли дурників! У день відкриття ще побоюються — диви, на-трапиш на контроль. А потім, у звичайні дні, полюють, як бог на душу покладе: десять — значить десять. П'ятнадцять — теж можна, лише подалі треба триматись від шляху. І от проти такої озброєної до зубів бригади, з десяти — п'ятнадцяти чоловіків і більше, у зайця один захист — ноги. Але й вони, на жаль, не ряту-ють. Дуже мало шансів вийти з «мішка». І потім — мисливська етика, на-приклад, заборона стріляти по зайцеві, який за-таївся у лежбищі. А хто з цим рахується? І звинувачують мисливці працівників сільського господарства, які отруюють тварин мінеральними добривами і отрутохімікатами (питання це заслуговує особливої розмови), звинувачують велику кількість лисиць, звинувачують кого завгодно, лише не себе.

Інший бік справи — психологічний. Вдома, у повній свідомості, мисливець міркує: піду, мовляв, походжу, вб'ю чи не вб'ю — не так важливо. Головне, подихати свіжим повітрям. Але варто йому зарядити автоматик, як від цих ідліх-них настроїв не лишається й сліду: забувши про все на світі, він гасє по ступу, обиваючи поглядом все довкола, і стріляє все, що рухається чи літає. Постинний символ древнього заняття, що

ПРОБЛЕМУ ВИРІШУВАТИ СПІЛЬНО

ТАК, це наша спільна турбота — готувати молодь до захисту Вітчизни. І дтсаафівські організації області, сприяючи свою діяльність у справі військово-патріотичного виховання юнаків та дівчат, завжди чекають допомоги від комітетів комсомолу.

Успішно пройшов огляд-конкурс комсомольських та дтсаафівських організацій по військово-технічному навчанню молоді, більшість комсомольців області відмінно склали екзамени з фізичної та військово-технічної підготовки.

Щоб майбутній воїн здобув технічну спеціальність в школі чи клубі ДТСААФ, треба створити належну матеріальну базу. І тут нам знову ж таки допомогли комсомольські активісти. Разом з ними працівники оборонного товариства гуртували молодіжні загони, коли будували стрілецькі тир в Світловодську та Знам'янці, разом з спеціалістами юнаків та дівчат завершують обладнання будинків технічного навчання в Новомиргороді і Невгородці.

Майже щомісяця з Світловодського міського ДТСААФ надходить повідомлення. проведено мотопробіг «Шляхами слави батьків»... Організували змагання автомобілістів на призи героїв-земляків... Відбувся суботник, під час якого будували військово-спортивні споруди...

І щоразу в рапортах підкреслено: «Разом з комітетами комсомолу...». А що показали обласні змагання з багатоборства ГПО на призи «Комсомольської правди»? Більшість призових місць здобув теж представники Світловодська. Бо тут уміло пропагують новий фізкультурний комплекс, значківці ГПО перевіряють свою майстерність не заради «звітного очка», а щоб постійно підтримувати високий фізичний гарт, удосконалювати свої військово-технічні знання.

Але організаторів цих змагань засмутили результати молоді призового віку. Якщо тобі вісімнадцять літ і ти хочеш виконати норматив з кульової стрільби на золотий значок — треба в 25-метровому тирі вибити не менше 40 очок. Та раптом «сюрприз» — В. Сидельников (Онуфріївка) свій результат довів лише до 5, а окремі юнаки з Олександрії, Знам'янки та Новгородки з труднощами вибили по 25—27 очок. Ось вам і «значківці». Це наслідок того, що ні комітети ДТСААФ, ні комітети комсомолу тут не зорієнтувалися правильно, щоб підготувати майбутніх воїнів до взяття високого рубежу.

Словами похвали ми згадуємо навчальний пункт початкової військової підготовки Капітанівського цукрозаводу Новомиргородського району (начальник І. Г. Шевцов). Він працює успішно, бо є підтримка з боку місцевої комсомольської організації, райкому комсомолу. Добрі показники в навчанні мають юнаки, які підвищують технічний рівень у школі ДТСААФ (в селі Кам'яному Новоархангельського району). Тут комітет комсомолу колгоспу імені Калініна чітко визначив: кожен комсомо-лець, який іде в армію, повинен мати технічну спеціальність і скласти залік з фізичної та військово-технічної підготовки.

Досвід спільної роботи по підготовці молоді до служби в армії набуто у комсомольській та дтсаафівській організаціях Олександрійського індустріального технікуму. Юнаки тут вивчають радіосправу, водять автомобілі і мотоцикли, постійно тренуються в тирі, підвищують свою майстерність санітарна дружина і ось результат: всі учні охоплені складанням нормативів комплексу ГПО, 7 з них стали спортсменами-першорозрядниками, 136 виконали вимоги другого і третього розрядів. На уроках мужності, в спортивно-технічних класах першими наставниками юнаків стали ветера-ни війни, офіцери запасу.

Нині, коли в організаціях Спілки триває обмін документів, коли йдуть звіти і вибори — якраз пора визначити, що зроблено в справі підготовки молоді до служби в армії. Під час співбесід членам ВЛКСМ ставлять запитання:

як ти виконуєш виробничі завдання? Як підвищуєш свій загально-освітній рівень?

Але рідко чути таке:

Скоро в армію, в військово-технічній спеціальності не маю. І значок ГПО не отримав. Замість того, щоб записатися в школу ДТСААФ чи спортивну секцію, бешкетуєш біля клубу...

В комсомольських організаціях Голованівського та Устинівського районів з року в рік юнаки та дівчата скаржаться: ніде тренуватись, відсутні тирі, легкоатлетичні комплекси. Тепер знову такі ж нарікання. Отже, ні комітети ДТСААФ, ні комсомольські активісти не зробили висновків після критики, не допомогли молоді.

Організація походів комсомольців та молоді «Шляхами слави батьків», уроки мужності, зустрічі з ветеранами на вечорах бойової слави — ці заходи в селах і містах області вже стали звичними. А ось практично навчити юнака володіти технікою, долати високі спортивні рубежі ще не всьому вміють. Замість того, щоб вирішити спільну проблему, інколи чуєш дивні діалоги:

— Немає часу? То при чому тут комсомольська організація — с ДТСААФ.

— ГПО — хай дє спортсмітет. Нам же не допомагають дтсаафівці організувати змагання ораців...

Звичайно, це не серйозно. І від такого підходу до справи тільки програш. Бо навчити молоді людини мужності, озброїти її військово-технічними знаннями — завдання державної ваги. І це наша спільна турбота — з комсомольським активом, з фізкультурними працівниками.

О. МАКСИМОВ, голова обкому ДТСААФ.

Вінець золотої осені

ПОГОДА В ЛИСТОПАДІ

Листопад віщає чудову по-ру року — осінь. Яким же бу-де її останній місяць у цьому році?

За повідомленнями гідро-метцентру СРСР, на всій території України, крім півден-них областей, середньомісячна температура передбачається 3—4 градуси тепла. Місячна кількість опадів у північних і західних областях 30—50, у Закарпатті — 60—100 міліметрів (близько норми).

У першій і третій декадах утримується переважно міні-мальна хмарність, без опадів, місцями туман. Температура протягом місяця — опівніч від 2—7 градусів тепла до 2—3 градусів морозу, удень — 2—5 градусів тепла.

В другій декаді переважа-тиме хмарність, місцями про-лягуть дощі. У першій п'яти-денці можливі мокрий сніг, Вітер на більшій частині території республіки східний, північно-східний, 4—6 метрів на секунду. Часом піп зміню-ватиме свій напрям і досяга-тиме 10—15 метрів на секунду.

З. СКОТАРЕНКО, начальник Українсько-го бюро погоди.

Осінь.

Фото М. ЛИТВИНОВА.

ПОМИЛИТИСЬ МОЖНА?..

ФЕЙЛЕТОН

Щоб зайве не інтригувати читача, ми сповідаємо відразу: ця історія розгорталась трохи інакше, ніж викладає у фейлетоні. А може, її не було й зовсім. І все ж...

День у директора райраччокомбінату почався напружувати. Ще зранку привезли до контори вугільні брикети, а за годину до воріт під'їхала машина і два кремезних чоловіки почали звантажувати на подвір'я щось блискуче і коричневе, подекуди оббите вузькими рейками.

— Що це ви привезли, дядя Вася? — радіючи, запитав директор.

— Як що? Стіл одностумбовий письмовий, артикул 5746-У, хіба не видно? — відповів дядя Вася.

На цьому праміна увертюра дядя закінчилась. Бо далі почалась сумна драма. Новий полірований стіл подраппинами та зіпсованими шкками

привертав до себе увагу куди більше, ніж поліском поліровки. Директор спробував відкрити шухляду — але дарма, цьому заважав гвинт, не докручений до кінця мало не на сантиметр.

«Бракориби, — подумав керівник. — Хто ж їх випускає, такі «шедеври»? Ага, Кіровоградський меблевий комбінат. От бракориби!»

Вийшовши на подвір'я, він з розчаруванням переконався, що більшість брикетів, котрі на машині радували погляд пресованими боками, укупі раптом втратили форму і розсипались крупним піском.

«І там бракориби! Це ж продукція Димитровської брикетної фабрики, що в Олександрії!» — зробив висновок директор.

І дійсно, з початку року адміністрація фабрики отримала 22 рекламці на, здавалось б, просту річ — брикетоване вугілля.

А згодом до кабінету директора зайшов завідувачий ковбасним цехом.

— До нас прийшов ревізор! — майже за Гоголем сповістив він. — Приїхав, перевіряв і наклав заборону на реалізацію 150 кілограмів ковбаси «Шинкорубленої» і 200 кілограмів «Молочної».

— А що трапилось? — Не відповідає стандарту наша ковбаса. Водички в ній більше, ніж треба, консистен-

ція м'яка, та і всередині на візці якісь сірі плями.

— В копійку вилетіть пам'яті інспекції, — віщо сказав директор.

І дійсно Олександрійська лабораторія держнагляду за стандартами наклала заборону на реалізацію двох партій ковбаси, що обійшлося Олександрівському райраччокомбінату в шість з половиною тисяч виключених із звіту карбованців та 450 карбованців, вирахованих з прибутку підприємства на користь бюджету.

«Ні, це надто суворі санкції. Наша ковбасна справа складна і нелегка, помиляється кожен може», — міркував директор.

Остання прикрість зовсім вибила його з колії. Він вже не згадував ані про браковані столи, ані про сипучий брикет. Директор сидів і думав про ковбасу.

Від редакції: Так, ця історія розвивалась інакше. Можливо, директор Олександрівського райраччокомбінату В. Т. Дудник і зовсім не отримав письмових столів, цілком можливо, що комбінат користується іншим вугіллям, антрацитом, наприклад, і лаяти подумки за брак нікого не довелось. Але факти є фактами: і Кіровоградський меблевий комбінат, і Димитровська брикетна фабрика, і Олександрівський ковбасний цех райраччокомбінату напружували дружно випускати браковану продукцію. І нам, зізнаємось, дуже хотілося б, щоб керівники цих підприємств часом потрапляли в описані вище ситуації, випиваючи до дна гірку чашу споживача.

М. КОРИННИЙ,

смет. Олександрівка.

САТИРИЧНО-ГУМОРИСТИЧНИЙ ВИПУСК

Пішки чи на „приватному таксі“?

Під таким заголовком в номері „Молодого комунара“ за 27 вересня ц. р. було вміщено критичну замітку про використання деякими власниками авто транспорту своїх машин в ролі „приватних таксі“. Як повідомив редакцію начальник автоінспекції обласного управління внутрішніх справ А. К. Шкода, факти, наведені в замітці, мали місце.

Державтоінспекція вживає заходів щодо припинення подібних випадків.

Операція „напуста“

— так називався фейлетон, вміщений у „Макогоновій юшці“ 27 вересня. В ньому йшлося про незадовільну заготовку овочів Новомиргородською райспоживспілкою і про те, як цим користуються спекулянти. Як повідомив голова райспоживспілки А. Гненний, фейлетон обговорено на засіданні правління. Критика визнана вірною. Вжито заходів до посилення контролю за заванезанням пізніх овочів з інших областей республіки. Винні в порушенні правил торгівлі притягуються до відповідальності органами міліції.

КОЛЮЧИМ ПЕРОМ

Розбудить талант
За сина татко хвилюється:
— В кого він такий удався?
Ні в науку, ні в роботу,
Спати має лиш охоту.
— Чом ото б ти турмуєш?
— Гнівню маму відповіла.
— Щоє верзе, що — й сам не знає,
Може, в нім талант дрімалі!

КРИК МОДИ

До батьків в кімнату радо
Залетіло їхнє чадо.
Вмить лакунок розгорнуло
І штани відтілю добуло.
Стерті в плямах, у дірках,
У заштопаних латках,
Покрутилось і додало,
Що за них пісотні діло,

Що ходить в штаних таких
Зараз модні перші крики
Сумно дід промовив: — Вшуку,
Ти зробив би йшу шукку,
Я такі ж, не гірші, маю,
Для онука тримаю.
Влаштую, стряси від моєї
Буде й модно, й гроші пілі.

ЖАЛІСЛИВИЙ

Із крилиці, з-за гороу
Носить мати в відрах воду.
Син сидить, цигарку кадить
І о жалю матусі радить:
— Ви б за менші відра брались,
Щоб, бува, не підірвались.

Л. ГНІДЕЦЬ,
с. Тишківка
Добровеличківського району.

ОСІННІ КАРТИНКИ

БЕЗ СЛІВ.

ПРОМОД

ПРОМОД

ПРОМОД

ПРОМОД

ПРОМОД

ПРОМОД

ПРОМОД

ПРОМОД

ПРОМОД

ПРОМОД

ПРОМОД

ПОНЕДІЛОК

3 ПЕРША ПРОГРАМА
9.00 — Новини. (М.).
9.10 — Ранкова гімнастика к. т. (М.). 9.30 — Мультифільми. к. т. (М.). 10.00 — «У світі тварин», к. т. (М.). 11.00 — «Клуб кіноподорожей», к. т. (М.). 13.50 — Док. фільм. (М.). к. т. 14.40 — А. Гайдар. «Р. В. Р.». (М.). 15.10 — «Наш сад», к. т. (М.). 15.40 — «У чорних пісках», Худ. фільм. к. т. (М.). 17.00 — «Робітничі совісти», Тележурнал. (М.). 17.30 — «Великому Жовтню назустріч», (Д-к). 18.00 — «День за днем», (К-д). 18.15 — «Тигри смугасті», Мультифільм. к. т. (М.). 18.20 — «Назустріч XXV з'їзду КПРС», Знагаються трудящі Калінінської області. (М.). 19.05 — Екран запрошує (Кіровоград). 19.35 — Фільм-спектакль. «Кінармія», к. т. (М.). 21.00 — «Час», (М.). 21.30 — Продовження фільм-спектаклю, к. т. (М.). 22.30 — «Спортивний щоденник», к. т. По закінченні — новини. (М.).

ВІТРОК

4 ПЕРША ПРОГРАМА
10.40 — Наша афіша. (К.). 10.45 — Новини. (К.). 11.00 — Мінтин, присвячений відкриттю монумента на честь проголошення Радянської влади на Україні. (Харків). 12.30 — Фільм-концерт. (К.). 14.05 — Док. фільм. (М.). 15.05 — О. Блок. «Дванадцять», (М.). 15.35 — «Фільм — дітям», «Був справжнім сурмачем», к. т. (М.). 16.45 — «Об'єкти», (М.). 17.15 — «На екрані — са-модіяльність ширк», (Д-к). 17.45 — «На головних напрямках п'ятиріччя», (К.). 18.00 — Новини. (М.). 18.15 — «Моя п'ятирічка», (К-д). 18.30 — Трає нар. арт. СРСР, лауреат Ленінської премії Е. Писельс, к. т. (М.). 19.10 — «Висока посада», Телефільм к. т. 19.40 — Худ. фільм «Береги», (М.). 21.00 — «Час», (М.). 21.30 — Муз. естафета «Товаришів пісня», к. т. (М.). 22.40 — Концерт арт. балету Державного академічного театру опери і балету УРСР ім. Т. Г. Шевченка, к. т. (М.). По закінченні — новини. (М.).

СЕРЕДА

5 ПЕРША ПРОГРАМА
9.00 — Новини. (М.).
9.10 — Ранкова гімнастика к. т. (М.). 9.30 — «Один за всіх, всі за одного», к. т. (Л-д). 10.15 — «Береги», Худ. фільм. (М.). 11.35 — Концерт арт. балету Державного академічного театру опери і балету УРСР ім. Т. Г. Шевченка, к. т. (М.). 12.10 — Худ. фільм «Непіддатливий», (К.). 15.35 — Наша афіша. (К.). 16.00 — «Канюк — компанія «Глобус», (Одеса). 16.45 — Для дітей, «Сонечко», (Л-д). 17.15 — «Великому Жовтню назустріч», (Харків). 17.45 — «Дівчинка і лев», Мультифільм. (К.). 18.00 — «День за днем», (К-д). 18.15 — Концерт рад. музики, к. т. (М.). 18.45 — «Країна переселенців», к. т. (М.). 19.30 — Кубок УЄФА з футболу. «Торпедо» (М.) (СРСР) — «Галатасарай» (Стамбул) (Туреччина). В перерві — «День за днем», (К-д). 21.15 — «Час», (М.). 21.45 — Спортивна програма, к. т. (М.). По закінченні — новини. (М.).

ДРУГА ПРОГРАМА

11.10 — Наша афіша. (К.). 11.15 — Для юнацтва. «Муз. енциклопедія», (К.). 11.55 — Новини. (К.). 14.00 — Телевіз. док. фільм. (М.). 14.50 — Рос. маніра-ники і досвідання, (М.). 15.20 — «Фільм — дітям», «Веселі історії», (М.). 16.45 — «Наука сьогодні», (М.). 17.15 — «В ефірі — «Молоді таланти», (Д-к). 18.30 — Док. телефільм «Ранок Атомграда», (К.). 19.00 — «Вісті», (Кітв із виключенням К-д). 19.30 — Худ. телефільм «Обі-дління паста», (К.). 20.35 — «Кіножурнал», (К.). 20.45 — «Із добраніч, діти!» (К.). 21.00 — Док. фільм. «Квітні», (М.). 21.15 — «Час», (М.). 21.45 — «Кур'єр Кремля», Телевіз. док. частини. (К.). 22.40 — «Квітні музичний», (К.). 23.10 — Вечірні новини. (К.).

ЧЕТВЕР

6 ПЕРША ПРОГРАМА
9.00 — Новини. (М.).
9.10 — Ранкова гімнастика, к. т. (М.). 9.30 — «Дітям про збірку», к. т. (Л-д). 10.00 — Муз. програма «Ранкова пошта», к. т. (М.). 10.30 — «Мос-вичка», Тележурнал, к. т. (М.). 12.05 — Телефільм. (К-д). 12.25 — «Яка осінь золота», Виступають ви-хованці дитсадку № 52. (К-д). 13.05 — «Здоров'я», к. т.

з 3 по 9 листопада

Док. фільм. (М.). 15.05 — В. Мазковський. Поема «Володимир Ілліч Ленін», (М.). 15.35 — «Відлуння», сурмачі, к. т. (М.). 16.20 — С. Прокоф'єв. Сьо-ма симфонія, к. т. (М.). 16.55 — Урочисте засідан-ня, присвячене 58-й річни-ці Великої Жовтневої со-ціалістичної революції. Святковий концерт, к. т. (М.). 21.00 — «Час», (М.). 21.30 — «Цирк! Цирк! Цирк!» к. т. (М.). 22.20 — Концерт Державного Крас-ноярського ансамблю тан-цю Сибіру, к. т. (М.). По закінченні — новини. (М.).

ДРУГА ПРОГРАМА

11.15 — Наша афіша. (К.). 11.20 — Новини. (К.). 11.35 — Док. фільм. (К.). 12.15 — «Екран молодих», (К.). 15.55 — Наша афіша. (К.). 16.00 — Для дітей. «У дружбі, часті ми зростає-мо», (Львів). 16.30 — «XXV з'їзд КПРС — гід-ну зустріч», «Святкові да-рунки», (К.). 17.00 — Док. фільм «Живий Ленін», (К.). 17.25 — Д. Шостако-вич. Шоста симфонія. (К.). 17.55 — Урочисте засідан-ня, присвячене 58-й річни-ці Великої Жовтневої со-ціалістичної революції. Святковий концерт. В пер-ерві — «Республіка не-редстваткова», (Специаль-ний інформ. програми «Вісті», (К.). 20.45 — «На добраніч, діти!» (К.). 21.00 — «Час», (М.). 21.30 — «Кур'єр Кремля», Телевіз. док. частини. (К.). 22.15 — Фільм-концерт «Про друж-бу співає Рад. Україна», (К.). 23.15 — Вечірні новини. (К.).

П'ЯТНИЦЯ

7 ПЕРША ПРОГРАМА
9.50 — Вітськовий па-рад і демонстрація трудящих, присвячені 58-й річниці Великої Жовтне-вої соціалістичної рево-люції к. т. (Трансляція з Москви). 12.30 — «Понер-ська дружба», Святковий концерт, к. т. (М.). 12.50 — «Жовтень», Вірші радін-ських поетів, к. т. (М.). 13.10 — Концерт ансамбля «Радянська пісня», к. т. (М.). 13.30 — Багатосерій-ний худ. телефільм «Ос-тання літо дитинства», Перша серія, к. т. (М.). 14.35 — «Наша адреса — Ра-дянський Союз», к. т. (М.). 15.35 — Док. фільм «Весна труда», к. т. (М.). 16.35 — «Майстри худож. гімна-стики», к. т. (М.). 17.25 — Мультифільми. к. т. (М.). 17.55 — «Клуб кіноподоро-жей», к. т. (М.). 18.55 — Худ. фільм «Старі стіни», (М.). 20.30 — Репортаж про вітськовий парад і демон-страцію трудящих, присвя-чені 58-й річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції к. т. (М.). 22.00 — «Голубий волик», к. т. (М.). По закінченні — новини. (М.).

ДРУГА ПРОГРАМА

9.40 — «Жовтень-58», 9.50 — Вітськовий парад і демонстрація трудящих, присвячені 58-й річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції. (Тран-сляція із Києва і Кірово-града). 12.35 — Святковий концерт учасників худ. са-модіяльності. (К.). 13.35 — Для дітей. Мультифільми. (К.). 14.40 — Худ. теле-фільм «Стара фортеця», 1 серія. (К.). 15.50 — Док. фільм «Вогненні роки Кер-ті», (К.). 16.20 — Для ді-тей. «Зірочка», (К.). 16.50 — «Мистецтво — народу», (К.). 18.20 — Худ. фільм «Левовий вінок», (К.). 19.30 — «Інтерклуб», (К.). 20.30 — Репортаж про вітськовий парад і демонстра-цію трудящих, присвячені 58-й річниці Великої Жовтне-вої соціалістичної рево-люції. (М.). 22.00 — Худ. фільм «Снібірячка», 1 се-рія. (К.). 23.10 — «Святкує Рад. Україна», Специ-альний інформ. програми «Вісті», (К.).

СУБОТА

8 ПЕРША ПРОГРАМА
9.00 — Новини. (М.).
9.10 — Ранкова гімнастика, к. т. (М.). 9.30 — «Дітям про збірку», к. т. (Л-д). 10.00 — Муз. про-грама «Ранкова пошта», к. т. (М.). 10.30 — «Мос-вичка», Тележурнал, к. т. (М.). 12.05 — Телефільм. (К-д). 12.25 — «Яка осінь золота», Виступають ви-хованці дитсадку № 52. (К-д). 13.05 — «Здоров'я», к. т.

(М.). 13.35 — Багатосері-йний худ. телефільм «Ос-тання літо дитинства», 2 серія, к. т. (М.). 14.45 — «Людина Земля, Всесвіт», к. т. (М.). 15.15 — «Лауре-ати Державних премій СРСР 1975 року в галузі музичного мистецтва», (М.). 16.00 — «Кіровоград-щина сяєву», Спеціаль-ний інформ. програми (К-д). 16.30 — Мультифільм, к. т. (М.). 17.00 — «Оче-кідані — пейзажі», к. т. (М.). 18.00 — Новини. (М.). 18.15 — «Москва», (Кіно-огляд), (М.). к. т. 18.25 — «Пісня-75», к. т. (М.). 19.00 — Худ. фільм. «Найжар-кіший місяць», 1 серія, к. т. (М.). 20.10 — Чемпіо-нат СРСР з футболу. «Ді-намо» (К.). — «Спартак», 2 тайм, к. т. (К.). 21.00 — «Час», (М.). 21.30 — «Те-атральні зустрічі», к. т. (М.). По закінченні — но-вини. (М.).

ДРУГА ПРОГРАМА

10.10 — Наша афіша. (К.). 10.15 — «Святкує Рад. Ук-раїна», (К.). 10.45 — Худ. телефільм «Стара форте-ця», 2 серія. (К.). 11.35 — «Пілітра», (К.). 12.05 — «Муз. подарунок», Фільм-концерт. (К.). 12.40 — Для дітей «Сонечко», (К.). 13.10 — Док. фільм «У дні Жовтня», (К.). 13.55 — «Ме-лоді моєї Батьківщини», Концерт. (К.). 14.45 — Для дітей, Худ. фільм «Зустріч-ний марш», (К.). 15.20 — Концерт майстрів мисте-цтва. (Львів). 16.00 — «При-вітлі соняшників», Літ. театр. (К.). 17.00 — Для ді-тей. «Ми танцюємо», (Хар-ків). 17.30 — «Артлото», 1 частини. (К.). 18.30 — «Віс-ті», (К.). 19.00 — Першість СРСР з футболу. «Діна-мо» (К.). — «Спартак», (М.). 2 тайм, 19.45 — «Ар-тлото», 2 частини. (К.). 20.45 — «На добраніч, діти!» (К.). 21.00 — «Час», (М.). 21.30 — Худ. фільм «Снібі-рячка», 2 серія. (К.). 22.55 — «Оперета на екрані», (Одеса). 23.50 — Вечірні новини. (К.).

НЕДІЛЯ

9 ПЕРША ПРОГРАМА
9.00 — Новини. (М.).
9.10 — Ранкова гімнастика для дітей, к. т. (М.). 9.30 — «Будильник», к. т. (М.). 10.00 — «Славу Рад. Союзу», (М.). 11.00 — «Вперед, хлопчачі», к. т. (М.). 12.00 — «Муз. нісок», к. т. (М.). 12.30 — Сімей-на година, (М.). 13.30 — Багатосерійний худ. теле-фільм «Останнє літо дити-нства», 3 серія, к. т. (М.). 14.35 — «Лауреати Державних премій СРСР 1975 року в галузі літерату-ри, мистецтва і архітек-тури», к. т. (М.). 15.20 — Концерт арт. естради сол-датів, (М.). 15.50 — Мультифільми. к. т. (М.). 16.20 — Багатосерійний те-лефільм «Останнє літо дити-нства», 4 серія, к. т. (М.). 16.50 — «Голова на вулиці Росії», 10 серія, к. т. (М.). 17.00 — «Чемпіо-нат СРСР з футболу», «Шахтар» (Донецьк) — «Арсарат» (Ереван), (До-нецьк). В перерві — нови-ни. (М.). 18.45 — «Рад. Со-юз очима зарубіжних гос-те», к. т. (М.). 19.00 — Худ. фільм «Найжаркіший місяць», 2 серія, к. т. (М.). 20.05 — Тележурнал мініа-тур, «13 стільців», к. т. (М.). 21.00 — «Час», (М.). 21.30 — «Святковий вечір в Остапо-ківці», к. т. По закінченні — новини. (М.).

ДРУГА ПРОГРАМА

9.50 — Наша афіша. (К.). 9.55 — Для дітей. «Я — курча, ти — курча», Ви-става ляльок. (Вовошино-град). 10.50 — Естрадний концерт. (К.). 11.50 — Худ. телефільм «Стара форте-ця», 3 серія. (К.). 12.55 — Для дітей. «Сонечко», (Одеса). 13.25 — «Діти-мат», Вистава. (К.). 14.55 — Фільм-концерт «Екзаме-ни на сцені», (К.). 15.30 — «Слава солдату», (До-нецьк). 16.30 — «До Все-світнього дня молоді», «Інтерклуб», (Львів). 17.30 — «Вісті», (К.). 18.00 — Першість СРСР з футболу. «Карпати» — ЦСКА. (К.). 19.45 — «Назустріч XXV з'їзду КПРС», Звіт Хар-ківська область. (Харків). 20.45 — «На добраніч, ді-ти!» (К.). 21.00 — «Час», (М.). 21.30 — «Вечірні муз. пошта», (К.). 22.10 — «Друзі заплітаються дру-зями», Вистава. (Одеса). 23.20 — Вечірні новини. (К.).

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Гліпки, 2.

Медсестри Кіровоградського дитячого садка № 37 Наталці Сівірні і працівники обласної молодіжної газети «Молодий комунар» Анатолю Романюку, які сьогодні реєструють свій шлюб.